

[Christophersen.]

at øve en mere dæmpende indflydelse på nybyggeriet.

Det er klart, at noget sådant selvfølgelig har både fordele og ulemper. Det stiller betydelige krav til de enkelte kommuners evne til at vurdere situationen på boligmarkedet. Men det betyder altså også efter vores opfattelse, at man flytter en række boligpolitiske beslutninger derud, hvor de mennesker befinder sig, som de direkte kommer til at vedrøre.

Denne kommunalisering ser vi derfor som en vigtig side af det, ikke blot fordi det er boligpolitik, det drejer sig om, men fordi der i selve kommunaliseringen ligger, at vi flytter beslutninger og ansvar væk fra den centrale administration, væk fra folketinget, ud til de kommunale råd.

Om de ændringsforslag, der er stillet, har jeg ikke så vældig mange bemærkninger, men jeg skal dog sige nogle få ord om et par af dem.

Et sæt ændringsforslag drejer sig om udskydelse af igangsættelsestidspunktet for selve lovgivningen. Det drejer sig specielt om ikrafttrædelsestidspunktet for lejelovgivningen, og det er jo rimeligt, sådan som folketingets arbejdsgang har været påvirket af begivenheder her i de seneste måneder, at vi nu skubber ikrafttrædelsestidspunktet noget, således at rimelige varslingsfrister osv. stadig kan bevares i forholdet til lejere i udlejningsejendomme.

Et andet sæt af ændringsforslag beskæftiger sig med det særlige forhold, at vi ikke indtil nu har nået at finde frem til forslag, som kunne samle et flertal, vedrørende finansieringsreglerne for kollegiebyggeri og for socialt institutionsbyggeri — det sidste har jo også en forbindelse over til reglerne i bistandsloven — og dér er det efter vores opfattelse den rigtige løsning, som boligministeren har foreslået, at vi foreløbig kører videre med de regler, vi har, sådan at vi senere i denne samling kan få tid til at udforme nye regler for støtten til kollegiebyggeri og støtten til institutionsbyggeri.

Ændringsforslaget vedrørende forkøbsretten vil jeg også godt sige nogle få ord om. Venstre mener, det er rigtigt, at man på denne måde giver lejere adgang til at erhverve den ejendom, som de har en lejlighed i. Vi mener, det er en god måde at engagere

folk i deres boligforhold på. Vi mener, det er noget, der ligesom kunne tegne et nyt perspektiv for udviklingen i vores boligsektor, og derfor støtter vi dette ændringsforslag.

Vi kan også støtte den del af ændringsforslaget, som går på, at denne forkøbsret skal fornys hvert 5. år. Man kan sige, at i juridisk forstand ligger der måske her en indskrænkning i forkøbsretten, men det kan godt være, at det i psykologisk forstand i virkeligheden er en udvidelse af dens virkninger, for det betyder jo, at vi med regelmæssige mellemrum i udlejningsejendomme skal have en diskussion af og en afgørelse af, om man nu ønsker at bevare dette gode, som er opnået med forslaget, så det har vi altså ikke noget imod.

De ændringsforslag, der er stillet af partier, som ikke har deltaget i boligforliget, afviser vi naturligvis; de er jo udtryk for et andet boligpolitisk syn, og det er derfor klart, at de ikke er forenelige med det resultat, som forligspartierne er nået frem til.

Jeg skal altså her ved andenbehandlingen kun give udtryk for på venstres vegne, at vi er tilfreds med, at vi nu er ved at nå til vejs ende, og at vi om denne vigtige sag har skabt en bred politisk enighed, som efter vores forhåbning måske kunne føre til, at vi i de kommende år kunne drøfte bolig- og byggepolitiske problemer på en mere afslappet måde end den, vi har oplevet så mange gange tidligere.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Da mit partis boligpolitiske ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle bemærkninger her ved andenbehandlingen.

Fremskridtspartiet vil gerne benytte lejligheden til at kritisere den behandling, disse lovforslag har fået. Der har ikke været mulighed for en tilstrækkelig saglig og grundig bearbejdelse af lovforslagene under den forhastede behandling, de har været igennem i boligudvalget. Men da tingene nu engang ligger sådan, som de ligger, da det efter betænkningens afgivelse ligger helt klart, at samtlige forslag vil blive vedtaget, og at fremskridtspartiets synspunkter ikke har nogen mulighed for at trænge igennem i den kommende lovgivning på dette område, vil vi afstå fra at stille ændringsforslag, men vil her under andenbehandlingen nøjes med